

wasza: Tak, tak; i Nie, nie; abyście w obłudę nie wpadli. *Mat. 5.34. + Mat. 5.37.

IV. 13. Jest kto utrapiony między wami, niechże się modli; jest kto dobrą myślą, niechajże śpiewa.

14. Choruje kto między wami, niechże zawoła starszych zborowych, a niech się modli za nim, *pomazując go olejkami w imieniu Pańskim; *Mat. 6.13. r.16.16.

15. A modlitwa *wiary udrzwi cho- rego, i podniecie go Pan; a jeżeliby się grzechu dopuścił, będzie mu odpuszczone. *Ps. 30.3.

16. Wyznawajcie jedni przed drugimi upadki, a modłcie się jeden za drugim; abyście byli udrzewieni. Wiele może uprzeczna modlitwa sprawiedliwego.

17. Eliasz był *człowiek tymże bie- dom poddany, jako i my, a modlitwą modlił się, żeby deszcz nie padał; i nie padał deszcz na ziemię trzy lata i sześć miesięcy. *1Kor. 11.1. r.18.45. Jak. 4.25.

18. I zaś się modlił, a wydało niebo deszcz, i ziemia zrodziła owoce swoje.

19. Bracia! jeżeliby się kto z was obłądził od prawdy, a nawróciłby *go kto. *Mat. 18.15. Gal. 1.10.

20. Niechże wie, że kto by odwrócił grzesznika od błędnej drogi jego, za- chowa duszę od śmierci, i zakryje mno- stwo *grzechów. *Prz. 10.12. 1Piotr. 4.8.

244

Ważnia żęćców weszły do uszów Pana zastępów. *3Moj. 12.13. 5Moj. 24.14.15.

5. Żyłście w rozkoszach *na ziemi i bujałście; wytoczyście serca wasze, jako na dzień zabijania ofiar. *Zak. 12.10. Onaw. 15.7.

6. Potępiście, zamortowaliście sprawiedliwego, a nie sprzeciwia się wam.

II. 7. Przetóż, bracia! bądźcie cierpli- wymi aż do przyjścia Pańskiego. Oto, oracz oczekuje drogiego pożytku ziemi, cierpliwie go oczekując, ażby otrzymał deszcz ranny i wieczorny.

8. Bądźcież iwy *cierpliwymi, a utwier- dzajcie serca wasze; albowiem się przy- bliża przyjście Pańskie. *Zak. 21.19.

9. Nie wzdychajcie jedni przeciwko drugim, bracia! abyście nie byli osadzeni. Oto, siedzia już przede drzwiami stoł. 10. Biercie na przykład, bracia moi! utrapienia i cierpliwości *proroków, któ- rzy mówili w imieniu Pańskim. *Mat. 5.12.

11. Oto, załgostawionych mamy tych, którzy cierpieli. O cierpliwości *żjbo- wój słyszaście, i koniec Pański wi- dzieście, iż wielce miłosierny jest Pan i łitościwy.

III. 12. A przed wszystkimi rzecza- mi, bracia moi! nie *przysięgajcie ani przez niebo, ani przez ziemię, ani żadną innszą przysięgą; ale niech będzie i mowa

List pierwszy powszechny Ś. Piotra Apostoła.

ROZDZIAŁ I.

1. Wrażnia łaskę Bożą w Chrystusie nam potężną i 6. II. Którzy przyjmują wiarę, a posiadają obietnicę 7-8. III. O której prorocy przepowiedzi żyłowi opu- schszy, Bóg się przypodobal 15-25.

Piotr, Apostoł Jezusa Chrystusa, przy- chodzinom rozproszonym w Ponce, w Ga- lacy, w Kapadocy, w Azyi, i w Bi- tyni;

2. Wybrany według przejrzenia Bo- ga Ojca przez poświęcenie Ducha, ku postużeniu i pokropieniu krwi Jezusa Chrystusa. Łaska wam *i pokój i mi- 3. Błogosławiony niech *będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który według wielkiego miłosierdzia swego odrodził nas ku nadziei żywej przez zmartwychwstanie Jezusa Chry- stusa od umarłych,

4. Ku dziedzictwu nieskazitelnemu i niepokalanemu i niezwiędłemu, w nie- bieszech dla was zachowanemu.

5. Który mocą Bożą strzeżeni by- wacie przez wiarę ku zbawieniu, które zgotowane jest, aby było objawione czasu ostatecznego.

6. W czym weselicie się *teraz ma- luczko, (jeżeliże potrzeba) zasmuceni wrozmaitych pokusach, *2Kor. 4.17. 1Piotr. 5.10.

II. 7. Aby doświadczenie wiary waszj daleko droższe niż złoto, które gło- nie, którego jednak przez *ogień do- świadczej, znalazzione było wam ku chwale, i ku czi i ku sławie w obja- wienie Jezusa Chrystusa, *Prz. 1.13.

8. Którego *nie widziawszy, miłuje- cie: którego teraz nie widzicie, wskaźcie weni wierząc, weselicie się radością nie- wymowną i chwalebna, *Jan. 20.25. 2Kor. 5.7.

9. Odnosząc koniec *wiary waszej, zbawienie dusz. *Rzym. 6.22.

III. 10. O którym zbawieniu wywia- dywali się i badali się prorocy, którzy o tój łasce, która na was przyszła miaka, prorokowali.

11. Badając się, na który albo na jaki czas objawił Duch Chrystusowy, który w nich był, świadcząc pierwej o utrapieniach, które miay przyszłe na Chrystusa, i o wielkiej zaśm chwale. 12. Którym objawione jest, iż *nie samym sobie, ale nam tém ustugiwali, co wam teraz zwiastowano przez tych, którzy wam kazali Ewangelię przed Duchu Świętego z nieba zesłanego, na które rzeczy przagną patrzeć Aniołowie. *2Petr. 1.18.

13. Przetóż, przepasawszy *budra myśli waszj, i trzeźwymi będąc, do- skonają miście nadzieję ku tój łasce, która wam dana będzie w objawienie Jezusa Chrystusa, *Zak. 12.33. Eze. 1.14.

14. Jako synowie posłuszni, którzy się nie przypodobywaće przesyżym w nie- umiętności waszj poządliwostiom; *Ps. 34.9.

IV. 15. Ale jako ten, który was po- wołał, święty jest, i wy *bądźcie świę- tymi we wszelkim obcowaniu. *Zak. 1.15. 1Kor. 7.1.

16. Dlatego, że napisano: Świętymi bądźcie, *żem Ja jest święty. *3Moj. 11.44. r.19.2. 2Kor. 7.1.

17. A ponieważ Ojcem nazywacie te się w dom duchowny, w *kapłań- stwo święte, ku ofiarowaniu i duchow- nych ohar, przyjmujących Bogu przez Jezusa Chrystusa. *Objaw. 1.6. 1Rzym. 12.1.

II. 6. A przetóż mówi *Pismo: Oto kładę na Syonie kamień, narożny wę- gielny, wybrany, kosztowny; a *t kto weni uwierzy, nie będzie zawstydzony. *1Zak. 23.16. Rzym. 9.33. + Ps. 112.1. 1Petr. 1.6.

7. Wam tedy wierzącym jest ucto- wość; ale niepostużnym, kamień, któ- ry odrzucili *budujący, ten się stał głó- wą węgielną, *Ps. 118.22. Mat. 21.42. Dnie. 4.11. 1Zak. 8.14.

8. I kamieniem obrażenia i opoką zgorzenia tym, którzy się obrażają o słowo, niewierząc, na co tóż wysta- wieni są.

9. Ale wy jesteście rodzajem wybra- nym, królewskim *kapłaństwem, naro- dem świętym, ludem nabytym, ayscie opowiadali cnoty tego, który was po- wołał z ciemności ku dziwny swojy światłości; *2Kor. 4.6. 1Zak. 6.16.

ROZDZIAŁ II.

I. Upomina, aby żył w miłości, jak na odwołany 1-6. II. Był ich wiarę w Chrystusa, nie ab- 16-18. III. Na ostatek do postużenia przez kto- 11-20. IV. I do znożenia uszców przy- kładem Chrystusowym prowadzi 21-25.

P rzetóż, żłobywszy *wszelką żłobę, i wszelką zdradę, i obłudę, i zazdrość, i wszelkie obmowiska, *Rzym. 8.4. Eze. 4.22. Kolos. 3.8. Żyd. 12.1.

2. Jako dopiero narodzone niemio- włątką, szczerego mleka słowa Bożego požądajcie, abyście przez nie urosli, 3. Jeżeliście tylko skosztowali, *Ps. 34.9.

4. Do którego przystępując, do ka- mienia żywego, acz od ludzi odruczo- nego, ale od Boga wybranego i ko- szownego,

5. I wy jako żywe kamienie buduj- cie się w dom duchowny, w *kapłań- stwo święte, ku ofiarowaniu i duchow- nych ohar, przyjmujących Bogu przez Jezusa Chrystusa. *Objaw. 1.6. 1Rzym. 12.1.

II. 6. A przetóż mówi *Pismo: Oto kładę na Syonie kamień, narożny wę- gielny, wybrany, kosztowny; a *t kto weni uwierzy, nie będzie zawstydzony. *1Zak. 23.16. Rzym. 9.33. + Ps. 112.1. 1Petr. 1.6.

7. Wam tedy wierzącym jest ucto- wość; ale niepostużnym, kamień, któ- ry odrzucili *budujący, ten się stał głó- wą węgielną, *Ps. 118.22. Mat. 21.42. Dnie. 4.11. 1Zak. 8.14.

8. I kamieniem obrażenia i opoką zgorzenia tym, którzy się obrażają o słowo, niewierząc, na co tóż wysta- wieni są.

9. Ale wy jesteście rodzajem wybra- nym, królewskim *kapłaństwem, naro- dem świętym, ludem nabytym, ayscie opowiadali cnoty tego, który was po- wołał z ciemności ku dziwny swojy światłości; *2Kor. 4.6. 1Zak. 6.16.

czyni dobre; niech szuka pokoju, i śc-
uzbrojeni, że ten, co cierpiął w ciele,
poprzestaj grzechu,
2. Aby już więcej nie cielesnym po-
żądliwościom, ale woli Bożej żył ostatek
czasu w ciele.
3. Albowiem dosyć nam, * żeśmy
przeszłego czasu żywota popełniali lu-
bości pogan, chodząc w rozpustach,
w pożądliwościach, w opilstwach, w bie-
sniadach, w pijanstwach i sprośnych bał-
wochwałstwach.
4. Przetoż, że się wy z nimi nie seha-
dzacie na taką zbyteczną rozpustę, zda
się im rzecz obca, i bliźnia to.
5. Ci dadzą liczbę temu, który gotowy
jest sądzić żywych i umarłych.
6. Dlatego bowiem i umarłym kazano
Ewangelię, aby sądzeni byli według lu-
dzi z strony ciała, ale żyli według Boga
duchem.
II. 7. A wszystkiemu się koniec przy-
bliża
III. 8. Przetoż trzeźwymi bądźcie i
czystymi ku modlitwom, a nadewszystko
mieście uprzejmą miłość jedni ku dru-
gin; albowiem miłość zakryje * mno-
stwo grzechów.
IV. 9. Gościnnymi * bądźcie jedni ku
drugim bez zszemrania.
V. 10. Każdy jako wąż * dar, tak
nim jeden drugiemu usługujcie, jako
dobry szafarze rozlicznej łaski Bożej.
VI. 11. Jeśli kto mówi, niech * mówi
jako wyrok Boże; jeśli kto posługuje,
niech to czyni jako z siły, której Bóg
dodaje; aby we wszystkim chwaliłony
był Bóg przez Jezusa Chrystusa, któremu
należy chwała i panowanie na wieki
wieków. Amen.
VII. 12. Najmilsi niech wam nie bę-
dzie rzecz dziwna ten ogień, który na
was przychodzi ku doświadczeniu wa-
szemu, jakoby co obcego na was przy-
chodzą;
13. Ale radujcie się z tego, żeście
uczestnikami * ucierpienia Chrystuso-
wego, abyście się i w objawienie chwaly
jego z radością weselili.

14. Jeśli was łączy * dla imienia Chry-
stusowego, błogosławieni jesteście, gdyż
na Duch chwaly a Duch Boży odpoczy-
wa na was, który względem nich bywa
bluźniony, ale względem was bywa
uwiabiony.
15. I chociaż żyćcie * też cier-
pieli dla sprawiedliwości, błogosławieni
jesteście; a strachu * ich nie lekajcie
się, ani twórcie sobą, ale Pana Boga
poświęcając w sercach waszych.
16. A bądźcie zawsze gotowi ku da-
niu odpowiedzi każdemu domagającemu
się od was rachunku o tę nadzieję, któ-
ra w was jest, z cichością i z bojaźnią,
mając * sumienie dobre;
17. Lepiej bowiem jest, abyście do-
brze czynili, jeśli się tak podoba woli
Bożej, cierpieć, niżeli źle czynić.
18. Bo i Chrystus raz za * grzechy
cierpiął, sprawiedliwy za niesprawie-
dliwych, aby nas przywiódł do Boga,
umartwiony będąc ciałem, ale ożywiony
duchem;
19. Przez którego i tym duchom,
którzy są w wiezieniu, przyszedłszy kazał,
20. Którzy niekiedy nieposlušni byli,
gdy * raz oczekiwała Boga cierpliwość
za dni Noego, kiedy korab gotowano,
w którym mało (to jest ośm) dusz za-
chowane są w wodzie.
21. Czego teraz chrzest wzorem bę-
dąc, zbawia nas (nie składanie ciele-
snego plugastwa, ale obietnica spólna
sumienia dobrego u Boga,) przez
zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa,
22. Który do nieba, podwyższy sobie
Aniołów i zwierzełości i mocy.

ROZDZIAŁ IV.
I. Przepisał ucielenia Chrystusa. Pan nam wr-
szawczy rozumia nas, abyśmy się grzechów strzeżli
1-6. II. Żalca modlitwę 7. III. miłość 8. IV. gości-
ność 9. V. wiarę 10. VI. modlitwę 11. VII. i
cierpliwość dla imienia Chrystusowego. VIII.
Istota Boga się od ciała jego zaczyna 17-19.

Ponieważ tedy Chrystus ucierpiął za
nas w ciele, i wy też tak myślą bądźcie

li, którego sınıalnością uzdrowieni jeste-
ście.
25. Albowiemście byli jako * owoc
błędny; ale teraz jesteście nawróceni
do pastersza i biskupa dusz waszych.
ROZDZIAŁ III.
I. Chętnieście miłobliwi między sobą 1. II. przy-
wilebie wasze nie są 1-4. II. przy-
dom poboznych makonek 5-7. III. każdemu niewie-
mu należać napomnienie 8-13. IV. wiarę prze-
świadczenie sromnie znieść 14. 15. V. i poczt wiarę
swoję wydawać ma 16-22.

1. Także i żony! * bądźcie poddane me-
żom swoim, aby i ci, którzy nie wierzą
słowni, przez pobożne obcowanie żon,
bez słowa * byli porcykani.
2. Obaczwszy czyste w bojaźni Bo-
żej obcowanie wasze.
3. Których ochędostwo niech * bę-
dzie nie ono zwierzechne, w splecieniu
włosów, i obłożeniu się złotem, albo w u-
bieraniu się w szaty;
4. Ale on skryty serdeczny człowiek,
zależący w nieskazaniu cichego i spo-
kojnego ducha, który jest przed obli-
czem Bożem kosztowny.
II. 5. Albowiem tak niekiedy i one
święte małżonki, które nadzieję miały
w Bogu, zdobyły się, będąc poddane me-
żom swoim.
6. Jako Sara była posłuszną Abraha-
mowi nazywając * go panem; której
wy stałyście się córkami, gdy dobrze
czynicie, nie bojąc się żadnego postra-
chu.
7. Także i wy, mężowie! mieszkań-
cie z niemi * uniejętnie, a jako mdlej-
szemu naczyniu niewieściemu oddawaj-
cie uczciwość, jako też spółdziedzicom
łaski żywota, aby się modlił wasze
nie przerywały.
III. 8. A na koniec wszyscy * bądźcie
jednoymiśmi, spółcierpiący dobiegłości,
braterstwo miłosterni i do-
brodliwi,
9. Nie oddawając złego za złe, ani
żalania za żalanie, lecz przeciwnym
obyczajem dobrotę, gdyż więcej,
goślawieństwo odziedziczyli.
10. Albowiem kto chce żyć * miło-
wać i ogładać dni dobre, niech poho-
wuje języka swego od złego, a usta je-
go niech nie mówią zdrady;
11. Niech się odwróci * od złego, a

10. Którzyście niekiedy byli nie * lu-
dem, aleście teraz ludem Bożym; którzy-
ście niekiedy nie dostąpili byli miło-
sierdzia, aleście teraz miłosierdzia do-
stąpili.
III. 11. Najmilsi! proszę was, aby-
ście się jako przychodniowie i goście
wstrzymywali od * cielesnych pożądli-
wości, które walczą przeciwko duszy.
12. Obcowanie * wasze mając poczo-
we między poganami, aby zamiast te-
czynów, dobrym się uczynkom waszym
przy patrząc, chwaliłi Boga * w dzień
nawiedzenia.
13. Bądźcież tedy poddani wszelkie-
mu ludzkiemu urzędowi dla Pana, bądź-
królówi, jako najwyższemu,
14. Bądź przetożnym, jako od niego
posłanym ku pomniecie że czyniących, a
ku chwale dobrze czyniących.
15. Albowiem taka jest wola Boża,
abyście dobrze czyniąc, usta zatkali
nieumiejętności głupich ludzi.
16. (Bądźcież) jako wolni, a nie ja-
ko * ci, którzy wolność zaślona * złości
mają, ale jako studzy Boży.
17. Wszystkich czujcie, * braterstwo
miłujące, Boga się bojącie, króla w u-
czciwości miłującie.
18. Studzi! bądźcie * poddani panom
we wszelkiej bojaźni, nie tylko dobrym
i bezwrotnym, ale i dziwnym.
19. Boć to jest łaska, jeśli kto dla
sumienia Bożego ponosi frasnki, cier-
piąc bezwinnie.
20. Bo cóż jest za chwała, jeśliście
grzesząc, cierpliwie znosili, by was i
pięściami bito? Ale jeśli dobrze * czy-
niąc i cierpiąc znosicie, to jest łaska u
Boga.
IV. 21. Albowiem na to też powoła-
ni jesteście, ponieważ i Chrystus cier-
piać za was, zostawiłszy wam przykład,
abyście naśladowali stóp jego.
22. Który grzechu * nie uczynił, ani
znaleziona jest zdrada w ustach jego.
23. Któremu gdy złorzeczono, nie
odżorzeczył; gdy cierpiął, nie groził,
ale poruczył krzywdę temu, który spr-
awiedliwie sądził.
24. Który grzechy nasze * na ciele
swojem zamisał na drzewo, abysmy ob-
umarwszy grzechom sprawiedliwości ży-

15. A zażen z was * niech nie cierpi jako męzobójca, albo złodziej, albo zloczynca, albo jako w cudzy urząd się wtracający. * 1 Pst. 2:19, 3:17.

16. Lecz jeżeli cierpi jako chrześcijanin, niech się nie wstydi, owszem niech chwali Boga w tej mierze.

VIII. 17. Albowiem czas jest, aby się sąd począł * od domu Bożego; a ponieważ najprzód zaczęła się * od nas, jakież będzie koniec tych, co są niepostuśni Ewangielii Bożej? * Jer. 23:39, Ezech. 9:6, 7. Ezech. 28:31.

18. A ponieważ sprawiedliwy * ledwie zbawiony będzie, nieczysty i grzeszny gdzieś się okaże? * Rzecz. 1:31.

19. Przetóż i ci, którzy cierpią według woli Bożej, niechaj jemu, jako wiernemu stworzycielowi, poruczają dusze swoje, dobrze czyniąc.

ROZDZIAŁ V.

I. Starszych, aby wiernie służyli kościołowi Bożemu, i nie panowali nad nim 1-4. II. miłosnych, aby słabszym i potrzebującym służyli 5-8. III. 3 wspaniałych, aby się umieli szanować, zapominając 9-14.

Starszych, którzy są między wami, proszę ją spółstarszy * i świadek ucierpienia Chrystusowego, i uczestnik chwały, która ma być objawiona: * Łuk. 24:35.

2. Pasce * twardość Boża, która jest między wami, dogładając jej nie ponownie, ale dobrowolnie; nie dla sprawnego zysku, ale obojętnym umysłem: * Dn. 3:50.38.

3. Ani jako panując nad dziedzictwem Pańskim, ale wzorami * będąc trzody. * 1 Tym. 4:12.

4. A gdy się okaże on książę pasterzy, odmieście * niezwiędłą koronę chwały. * 1 Tym. 4:8.

II. 5. Ku temu tedy samemu wszelkiej pilności przykładając, przydajcie do wiary waszej cnotę, a do cnoty u-miętność;

III. 6. A do umiętności powścią-gliwość, a do powściągliwości cierpli-wość, a do cierpliwości pobożność; i

7. A do pobożności braterską miłość, a do miłości braterskiej łaskę.

8. Albowiem gdy to będzie przy was, a obficie będzie, nie próżnymi, ani nie-pożytecznymi wystawia was w znajomości Pana naszego Jezusa Chrystusa.

9. Bo przy kim tych rzeczy nie masz, ślepy jest; a tego, co jest daleko, nie wiedz, zapomnawszy na oczyszczenie od dawnych grzechów swoich.

10. Przetóż, bracia! raczej się sta-rajcie, abyście powołanie i wybranie wasze mocno czynili; albowiem to czy-nić, nigdy się nie potkniecie.

11. Tak bowiem hojnie wam dane be-dzie wejście do wiecznego królestwa Pana naszego i zbawiciela Jezusa Chrystusa.

IV. 12. Przetóż nie zaniebdam was zawsze upominać o tych rzeczach, cho-ciażście umiejtni i utwierdzeni w te-rzańskiej prawdzie.

13. Boć to mam za słuszną rzecz, pó-kim jest w tym przybytku, abym was pobudzał przez nappominanie,

V. 14. Wiedząc, iż prędki jest złoże-nie przybytku mego, jako mi i Pan nasz Jezus * Chrystus objawił. * Jan. 21:19.

15. A starac się będą o to ze wszel-kiej miary, abyście wy i po zejściu mo-jem te rzeczy sobie przypominali.

VI. 16. Albowiem nie bądź jakich misternie * wymyślonych naśladowac, uczyniliście wam znajoma Pana naszego Jezusa Chrystusa moc i przyjście, ale widzieli wielmożność jego.

17. Wziął bowiem od Boga Ojca cześć i chwałę, gdy mu był przyniesiony głos taki od wielmożnej chwały: Ten jest on * Syn mój miły, w którym mi się upodobam. * Mat. 17:5, Mark. 9:7, Łuk. 9:25.

18. A głos ten myśmy słyszeli z nieba przyniesiony, będąc z nim na onej górze świątej.

VII. 19. I marzy mocniejszą mowę prorocką, której pilnując jako święci w ciemnym miejscu świecącej, dobrze bliżnić przełożeni.

czynienie, aby dzień oświatał i jutrenka weszła w sercach waszych.

20. To najpierwej widząc, iż żadne prorocтво Pisma nie jest własnego wy-kładu.

21. Albowiem nie z woli ludzkich przemysłone * jest niekiedy prorocтво, ale od Ducha Świętego pędzeni będąc, mówili święci Boży Indzie. * 1 Tym. 3:16.

ROZDZIAŁ II.

I. Upominania potrzebę pokazuje dla fałszywych nauczycieli 1. II. Ich szkodliwie i zgubnie opisanie 3-11. III. A onych do niemych zwiastań 12-16. IV. I studzieni bei wody przyrośnięwa 17-22.

Byli też i fałszywi * prorocy między lu-dem, jako i między wami będą fałszywi nauczyciele, którzy z sobą wprowadzą kacerstwa zarcacenia; i Pana, który ich kupił, zaprzą się, sami na się przywodząc przedkie zginięcie. * 2 Moj. 13:1. Mac. 24:11.

2. A wiele ich naśladowac będą zginięcia ich, przez których droga prawdy będzie bluźniona.

III. 3. I przez łakomstwo zniszlonymi słowami wami kupecy będą, którym sąd z dawna nie omisskuje, i zarcacenie ich nie drzemie.

4. Albowiem jeżeli Bóg * Aniołom, którzy byli zgzeszyli, nie przepuścił, ale strącałszy ich do piekła, podał każ-nemu imieniu, aby byli zachowani na sąd: * Judas. w. 6.

5. Także i pierwszemu światu * nie przepuścił, ale Noego + samoósmego, karnodzieję sprawiedliwóci, zachował, przywidziwszy potop na świat niepo-błżnych; * 1 Moj. 1:17 + 1 Moj. 7:13.

6. I miasta Sodomoczków i Gomorry w popiół obróciwszy podwróceniem po-tępił, wystawiający je na przykład tym, którzyby niepobożnie żyli;

7. A sprawiedliwego * Lota, onych nieczystników rozpuszczeniem obcowaniem straconego, wywiał.

8. Albowiem widzeniem i słyszeniem on sprawiedliwy mieszkał między nimi. Dzień po dniu dusze sprawiedliwa uczy-ni kam ich nieczystościem trapił.

9. Umie Pan poboznych z pokuszenia wyrywać, a niesprawiedliwych na dzień sądn ku karaniu chwacać;

10. A najwięcej tych, którzy za ciałem w poładliwości plugawstwa chodzą, a zwiernością pogardzają, śmieli, i so-bie się podobający, nie wzdrygają się bliżnić przełożeni.